

Opgave 3: Den bedste hævn er succes

Hævn kan komme til udtryk på mange forskellige måder.

Hævn i form af fysisk vold eller ønsket om at beskadige nogen, kan skabe endeløse uroligheder i samfundet.

Så, hvornår er det hævn er acceptabel? I nyere tid er det gennem moderne medier blevet mere almindeligt at hævne sig ved at tale i det offentlige rum om den krænkelse, man er blevet udsat for, og dermed straffe krænkeren.

Hævn som det – i form af, at træde frem og snakke om det uretfærdige behandlinger man har været udsat for – skaber bevidsthed om det, der sker bag lukket dør eller smilende ansigt.

Me Too bevægelsen er den perfekte eksempel, der ved at skabe bevidsthed og opmærksomhed til det problematiske emne om seksuelle krænkelser; har skabt et nyt samfund, hvor flere tusinder af mennesker har overtaget magten fra deres seksuelle krænker.

”Engletårer” (2023) af Tessa, er en rap-tekst fra musikalbummet ”Tessas hævn”, som er hendes forsøg på at få hævn over de mennesker, der har behandlet hende dårligt.

Her beskriver hun historien om, hvad hun har været udsat for, i en detaljeret og autentisk form.

”Engletårer” er et moderne digt, der indeholder 6 strofer.

Af de 6 strofer er der 3 verser med forskellige antal verselinjer, og 3 omkvæd med 4 verselinjer hver.

Omkvædene synges af sangerinden Søs Fenger, mens Tessa rapper versene.

De første to verser er historierne om de to overgreb, jeg-fortælleren har været udsat for.

De indledes på den måde, hvor jeg fortælleren giver et glimt af det vedkommende historier.

I den første vers dykker hun nede i den første historie om overgreb, og hvordan hendes trang efter opmærksomhed og godkendelse førte hende til dårlige steder: ”Vil’ gør alt for deres opmærksomhed, nem at udnyt’ (...) De sagde, der’ fest, og der var andre piger der. Jeg blev så glad, for det betød, de piger endelig accepterede mig” (vers 1).

Dette viser at indledningen af verset ”14 år, udstødt” handler om, at hun kun var et barn der trængte efter godkendelse af andre, hvor hendes naivitet blev misbrugt – som førte til denne overgreb: ”Da vi kom frem, der stod det klart, jeg var alen’ med dem (...) Var Gajol-shots og

strip-poker, for at de ku' misbruge mig. Men til sidst stod jeg helt nøgen og ka- kun husk', at de to mig-".

Den anden vers starter med en sætning der siger: "Der' kun ét lyskryds i byen, og lige der ligger solcenteret" (vers 2), som er et glimt af historien om overgrebet der foregik i solcenteret, mens jeg-fortælleren ventede på bussen: ">>Bussen kommer først om 20 minutter<<, sagde de. >>Kom her<<, de var to ældre drenge, jeg var vilde med. Åbnede solcenterdøren, råbt': >>Kom i tørvejr<<". Disse sætninger siger om, hvordan jeg-fortælleren naivitet blev udnyttet af to ældre drenge, i byens eneste lyskryds. Dette binder de to historier sammen, da der bliver snakket om naivitet og leden om opmærksomhed og godkendelse.

Efter de to vers kommer den sidste og tredje vers, som handler om hvordan jeg-fortælleren gik fra, at give sig selv skylden: "Jeg endt' med at la' dem. Hadet mig selv, fordi det skete igen." til at overtage magten fra sine seksuelle krænker: "Først mange år efter fattede jeg, at det var voldtægt. Og jeg ved, I vatpikke heller aldrig ka' glemme det der. I ved godt, hvem I er. Og det her, det' Tessa's hævn". Dette kan kaldes som en trussel, da hun på et blik kan ødelægge deres præsentation, ved at nævne deres navne. Og dette er hendes hævn og måden at overtage magten, fra sine seksuelle krænker.

Selvom rap-stykkerne (versene) er fyldt med direkte beskrivelser, af hvad der er sket, siger omkvædene noget andet.

I omkvædene finder man digtets troper, som skaber en fornemmelse af jeg-fortælleren følelser, omkring de uacceptable begivenheder hun var udsat for.

Ordforbruget er meget mindre hårdt, som giver lytterne tid til at føle omsorg og forståelse mod ofreren; inde imellem de vredskabende rap-stykker.

Det retoriske spørgsmål i omkvædene: "Hvem ska' hold' dig varm, når dit hjerte fryser?" (1 l. omkvædet) giver indblik af, hvordan det er at føle sig forbigået eller "bare glemt".

Dette fremhæver, at mennesket har brug for hjælp, for at overgå en hård situation, da "hertet vil fryse" uden nogen.

Den anden linje af omkvædet: "Ensomheden kommer, tiden går" symboliserer hvordan man det får en person, til at få det værre med tiden, hvis ikke man åbner op om sine følelser.

Og sætningen: "Regnen græder for dig, engletårer" er der personificering for regnen, som metafor for, at man aldrig er alene. At selv når man ikke vil fælde nogen tårer, så er der nogen som ville være der for dig.

Tessas hævn over de mennesker, der har behandlet hende dårligt, kan sammenlignes med Sofie Lindes tale om sexchikane og mangel på ligestilling i mediebranchen.

I 2020 holdt hun den årlige tale for Zulu Comedy Galla, hvor hun fokuserede på den seksuelle chikane, hun blev oplevede som ung i mediebranchen.

Ved at tale om den krænkelse i det offentlige rum, straffede hun sin krænker, ligesom Tessa gør i sin rapsang "Engletårer".

Men, forskellen mellem Tessa og Sofie er, at Tessa ikke kunne hjælpe sig selv, fordi hun var i et helt andet sted. Hun voksede op forsømt, og ikke havde nogen forbilleder at kigge op til. Dette gør, at deres historier endte meget anderledes, selvom de ligger i det samme tema.

Dog har de to stærke kvinder, fundet på at finde en vej ud, og fortælle om deres historie. Fordelen er, at de skaber bevidsthed og opmærksomhed på, at det er realiteten for mange kvinder.

Dette bidrager til, at der gøres noget mere for, at flere kvinder ikke skal blive udsat for det uretfærdige handlinger af andre, og at kvinder der er blevet udsat for det, ikke skal skamme sig over det og leve med det, alene.

Idet, ser jeg ikke nogen ulemper, ved at træde frem om det, man er blevet udsat for.

Dansk